

Ex-crimineel Stanley Groeneveld (51) helpt ontspoorde jongeren met eigen programma

Niet snuiven, maar sporten!

door MARJOLEIN SCHIPPER

DEN BOSCH, zaterdag

Volstrekt logisch, die dramatische terugval van Yuri van Gelder. Weet Stanley Groeneveld (51), ex-verslaafde. „Mij is het ook één keer overkomen. Want in een afkickkliniek word je heel gevoelig. Maar de buitenwereld is gewoon nog steeds dezelfde buitenwereld: keihard. Zelf ben ik ook één keer, één dag, teruggevallen. Maar dat was juist extra motivatie om er écht vanaf te blijven. Nu al vijftientig jaar...”

Hoewel het elk jaar beter gaat, weet Groeneveld nog exact hoe het voelde om te gebruiken: „Het is gewoon heftig lekker. Als ze tegen me zeggen: je mag één keer per jaar coke nemen zonder dat het gevolgen heeft zeg ik gelijk ja. Vooral voor zo'n sporter als Van Gelder, die de hele dag onder immense druk staat, moet het heerlijk voelen om gewoon helemaal van de kaart te zijn. Cocaine is niet zozeer lichamenlijk als wel geestelijk verslavend.”

Frappant: Groeneveld, ex-verslaafde, ex-crimineel, huidig idealist, probeert nu juist door middel van sport ontspoorde jongeren op het rechte pad te krijgen. Afgelopen dinsdag verscheen zijn boek 'Capone en King, van delinquent tot idealist.' „Ik heb diep in de shit gezeten. Maar ik ben er bovenop gekomen. Aan mij kunnen ze letterlijk zien dat het goed kan komen.” Zijn idealistische ondernemingsplan 'Project 13' is gebaseerd op negen maanden strenge discipline, maar vooral intensieve duursport.

Ontworstelen

Jan Eerbeek, hoofdpredikant bij het gevangeniswezen en bestuursvoorzitter van Exodus Nederland (een netwerk voor hulp en ondersteuning voor ex-gedetineerden), gaat het boek gebruiken in zijn werk: „Stanleys verhaal laat prachtig zien hoe je je kunt ontworstelen aan je verleden en een totaal nieuw bestaan kunt opbouwen. Een voorbeeld en een enorme prestatie”, zegt Eerbeek.

Want wat op school begon met wat diefstalletjes in de supermarkt, onttaarde al snel in een complete criminele carri-

■ Stanley Groeneveld: „Ik snap de terugval van Yuri van Gelder maar al te goed...”

FOTO: RIAS IMMINK

ère. Er werd gedeald in gestolen bromfietsen, er kwamen kleine overvalletjes bij en de toch al fors blowende scholier ging heroïne roken. Nachtelijke bedrijfsinbraken, handel in vals geld, gokken.

„Geld had ik volop in die tijd. Dikke BMW, dure spullen. Maar ik weet nog heel goed dat ik toch niet gelukkig was. Dat ik in die grote auto over de markt in Den Bosch reed waar al die gewone mensen op terrasjes zaten, en dat ik me heel leeg en ongelukkig voelde. Dat rotgevoel wil je kwijt, en waarmee lukt dat? Met dat geweldige witte poeder! Ik was niet alleen lichamenlijk maar vooral geestelijk verslaafd. En om dat spul te betalen, moest ik weer stelen.”

Tussen zijn 16de en 22ste zat Groeneveld met de regelmaat van de klok in de gevangenis. Daar zag hij een documentaire over Martin Luther King, die tot op de dag van vandaag een diepe indruk heeft achtergelaten: „De overtuiging en vastberadenheid van die man! Hij heeft zoveel bereikt. Later las ik zijn boek 'Wandelt in liefde'. Hij zegt dat ieder mens het taaie van de slang en het zachte van de duif in zich heeft, en dat je dat moet laten samengaan. Ik besepte op dat moment heel goed dat ik alleen het taaie van de slang toe-

liet, en dat ik de rest afsloot. Het andere boek wat ik ook in die gevangenis las was 'Ik zal nooit meer huilen' over een keiharde Puertoricaanse bendeleider, een soort Al Capone, die zich uit dat leven weet te knokken. Naar die twee inspiratiebronnen heet nu dus mijn eigen boek 'Capone en King'.”

„Toch ging ik uiteindelijk een fatale grens over: cocaïne spuiten. Helemaal, paranoïde werd ik, zo erg dat ik op een gegeven moment op de snelweg uit een rijdende auto wilde stappen. Om overal maar vanaf te zijn. En ik wist: ik moet nu radicaal kiezen voor een ander leven, anders ben ik straks dood. Ik ben een kaarsje op gaan steken in de Sint Jan en besloot er volledig voor te gaan.”

Discipline

Hij kicke twee jaar af in kliniek het Witte Huis, onderdeel van de Emiliehoeve. Een centrum waar de nadruk lag op keiharde discipline. „Het Witte Huis hielp me de goede weg weer op; ik heb daarna zelfs een aantal opleidingen gevolgd. Maar wat me definitief op die goede weg heeft gehouden, is de duursport. Zwemmen natuurlijk, maar ook fietsen. Ik wist in het begin niet

Hij heeft al 130.000 km gefietst, 27.000 km hardgelopen en 4000 km gezwommen

eens hoe ik moest schakelen. Maar fanatiek sporten is voor mij een uitlaatklep. Daardoor kan ik negatieve energie en gedachten verplaatsen naar positieve. Ik ging kwart triatlons lopen, later de Alpe d'Huez met de fiets bedwingen. Ik weet nog goed dat ik bij elke pedaalslag wilde afstappen, maar dat ik dacht: als ik afstap val ik terug in de verslaving! Die gedachte hield me letterlijk op de fiets.”

Stanley Groeneveld heeft inmiddels, hij houdt het nauwkeurig bij, 130.000 kilometer gefietst, 27.000 kilometer hardgelopen en 4000 kilometer gezwommen. En hij is ervan overtuigd dat duursporten een deel van de oplossing is voor probleemjongeren: „Ze moeten een uitdaging hebben! Daarom zou ik dolgraag met een groep van zo'n tien of elf jongeren aan de slag gaan. Ik ben nu bezig om dit Project 13, zoals ik het heb genoemd, op poten te zetten. Daarvoor ben ik op zoek naar sponsors.”

Licht gegeneerd: „In een heel donker hoekje van mijn geest dacht ik laatst: zal ik even een wietplantage opzetten, dan heb ik die poen zo bij elkaar! Maar ik besepte onmiddellijk dat dat geen goed fundament was voor een hulpprogramma aan probleemjongeren...”